

РЕШЕНИЕ

№ 12202

гр. София, 17.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4945** по описа за **2024** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. М. Д., чрез адв. Г., против решение № 1498 от 28.03.2024 г., постановено по нахд № 2967/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 109-ти състав. С обжалваното решение е потвърден Електронен фиш Серия К № 8526984 на СДВР, с който на касатора за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

С касационната жалба се релевират касационни основания за отмяна на решението на СРС по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК, поради постановяването му в нарушение на материалния и процесуалния закон. Касаторът твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че процедурата по издаване на ЕФ е била спазена. В тази връзка поддържа изтъкнатите пред СРС доводи, че ЕФ е издаден в нарушение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. На следващо място счита, че предвиденият от законодателя срок за реализиране на административнонаказателна отговорност е относим и при издаването на ЕФ. Счита, че районният съд не е обсъдил оплакването, че в процесния електронен фиш не е посочено мястото на твърдяното нарушение. Моли съда да отмени обжалваното

решение и потвърдения с него електронен фиш. Претендира адвокатско възнаграждение по чл. 38 от Закон за адвокатурата.

Отвeтникът – СДВР, отдел „Пътна полиция”, не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

СРС е възприел фактическата обстановка, която съответства на събраните по делото доказателства. Съдът е приел, че на 05.07.2021 г. в 19:20 в [населено място], [улица], до бензиностанция „Т.“, с посока на движение от [улица]към бул. „Б. шосе при ограничение на 50 км /ч за населено място за лек автомобил “М. ЦХ 3 с рег. [рег.номер на МПС] , е отчетено, че е управляван със скорост 67 км/ч, установена и заснета с автоматизирано техническо средство № MD1192. След приспаднат толеранс от 3 % е приета за установена скорост 64 км/ч, при максимално допустима скорост за населено място от 50 км/ч, като по този начин констатираното превишение на позволената скорост е 14 км/ч. Собственици на автомобила към този момент са били „Еднолично адвокатско дружество Ю. А.“ и П. М. Д.. За така установеното нарушение на първоначално е бил съставен Електронен фиш Серия К номер 5146376 на Ю. С. А.. Същата в рамките на установения в чл. 189, ал. 5 от ЗДвП срок подала декларация, в която посочила, че П. М. Д. е управлявал автомобила, като представила и копие от неговото СУМПС. Съгласно законодателната уредба, първоначалният Електронен фиш бил анулиран и бил издаден обжалваният в настоящото производство Електронен фиш серия К № 8526984 на СДВР, с който на П. М. Д., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева, на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

За да потвърди електронния фиш, Софийският районен съд е приел, че не са допуснати процесуални нарушения и е спазена процедурата по издаването му. Сигнал е до извод, че са спазени формата и реквизитите на издадения ЕФ, изпълнен е съставът на посоченото нарушение и правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.

Касационната инстанция напълно споделя мотивите на Софийския районен съд, които са подробни и обосновани. Софийският районен съд е извършил служебна проверка за законосъобразност на издадения акт и правилно е преценил, че не са налице допуснати съществени процесуални нарушения..

Действително, същият е пропуснал да обсъди възраженията за неспазване на срока по чл.34 от ЗАНН.

Независимо от това, решението е правилно и законосъобразно, при следните допълващи мотиви:

„Електронен фиш“ по смисъла на § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени

данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Съдържанието на електронния фиш и процедурата по издаването му фиш се различават от общите правила по ЗАНН за установяване и санкциониране на административни нарушения. Съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържанието, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП, настоящият касационен състав намира за правилни изводите на СРС относно съответствието му с процесуалните правила при издаването му. В посочената разпоредба е отразено, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. В електронния фиш ясно е посочено, че с автомобил "М. ЦХ 3 с рег. [рег.номер на МПС] е извършено нарушение на скоростта, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, като скоростта е 64 км/ч., при ограничение на скоростта в населено място от 50 км/ч. Доколкото, налагането на наказание с електронен фиш е отклонение от общото развитие на административно наказателния процес, и предвид изричната уредба за електронния фиш, не съществува изискване за посочване на датата, на която е издаден. Това е така, тъй като електронния фиш се генерира автоматично, без намеса на служители на СДВР и този ред е приложим именно, когато се съставя в отсъствието на контролен орган. Както се изложи по-горе, съобразно спецификата на електронния фиш, след неговото издаване не се съставя АУАН или НП, т. е., с издаването на електронния фиш се образува административнонаказателно производство и същия подлежи единствено на връчване на нарушителя. В този смисъл, неоснователни са наведените с касационната жалба аргументи, че електронният фиш е издаден извън сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Посочената норма предвижда кога, в какви срокове не се образува административнонаказателно производство. В случая обаче, както се посочи в мотивите по-горе, следва да се има предвид спецификата на оспорвания акт - електронен фиш. Разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН няма как да намери приложение по отношение на електронния фиш /ЕФ/. Тя е свързана само и единствено с производството по издаване на НП, започващо със съставянето на АУАН. Ако срокът по чл. 34 от ЗАНН имаше отношение към електронните фишове, датата на издаване на електронния фиш щеше да е задължителен негов реквизит. Законодателят изрично е записал "...Не се образува административно-наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението... ". Да, получава се действително различно третиране на нарушителите на ЗДвП, за които нарушението е установено с ЕФ, спрямо тези, за които административно-наказателното производство започва с АУАН и издаване на НП и които могат да се позоват на чл. 34 от ЗАНН. Този различен подход обаче е въпрос на законодателно разрешение. За пълнота следва да се посочи, че доколкото ЗАНН не предвижда изрична регламентация на института на давност за погасяване на административно-наказателното преследване /извън сроковете за съставяне на АУАН

и издаване на НП/, предвид и Тълкувателно постановление на ВАС и ВКС № 1/27.2.2015 г., в производството по издаване и обжалване на ЕФ, следва да намерят приложение текстовете на чл. 80 и чл. 81 от НК. При издаването му не се съставя АУАН и въз основа на него - наказателно постановление. В тази връзка следва да се отбележи, че от датата на нарушението – 05.07.2021 г. до връчването на Електронния фиш /05.02.2024 г. / не е изтекъл 3-годишният срок по чл. 11 ЗАНН вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, като към момента на постановяване на съдебния акт не е изтекъл и абсолютният давностен срок по чл. 81, ал. 3 вр. чл. 80, ал.1, т. 5 НК. /В този смисъл: Решение № 78 от 24.06.2022 г. на АдмС - Л. по к. а. н. д. № 29/2022 г. Решение № 1318 от 17.12.2021 г. на АдмС - С. област по к. а. н. д. № 1038/2021 г. Решение № 107 от 29.07.2021 г. на АдмС - Л. по к. а. н. д. № 101/2021 г. Решение № 907 от 29.04.2021 г. на АдмС - П. по к. а. н. д. № 534/2021 г. Решение № 195 от 15.12.2021 г. на АдмС - С. по к. а. н. д. № 185/2021 г. Решение № 1428 от 21.07.2022 г. на АдмС - П. по к. а. н. д. № 1359/2022 г. Решение от 24.11.2020 г. на АдмС - Р. по к. а. н. д. № 387/2020 г. Решение № 3 от 31.01.2022 г. на АдмС - Л. по к. а. н. д. № 3/2022 г. , Решения по КАНД 652/23г., 574/23г. , 1496/22г. и 12303-23г. на АССГ/.

С оглед гореизложеното, настоящият състав намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на електронния фиш, които да налагат неговата отмяна, а нарушението е доказано от обективна и субективна страна, за което правилно е наложена глоба в размер на 50 лв., на основание чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

По тези съображения, решението не страда от пороците релевиращи в касационната жалба, поради което, като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила,

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София-град, X. касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1498 от 28.03.2024 г., постановено по нахд № 2967/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.